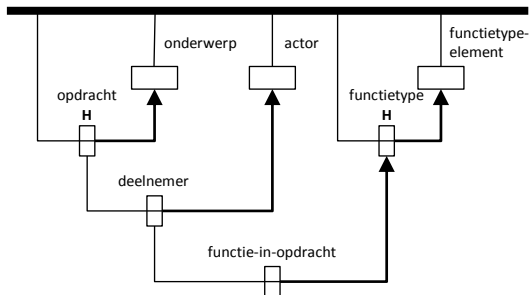

Werk in uitvoering – 2

Pieter Wisse

6. kan het als aanzet algemener?

Zichtbaar aan doorgenummerde paragrafen en figuren is dit een onmiddellijk vervolg op [Werk in uitvoering – 1](#). In die notitie komt in figuur 2 het verschil tussen opdrachtgever en –nemer met dienovereenkomstig vaste knooppunten tot uitdrukking. Dat kan echter algemener, zoals hier figuur 6 toont.

figuur 6: variabilisering.

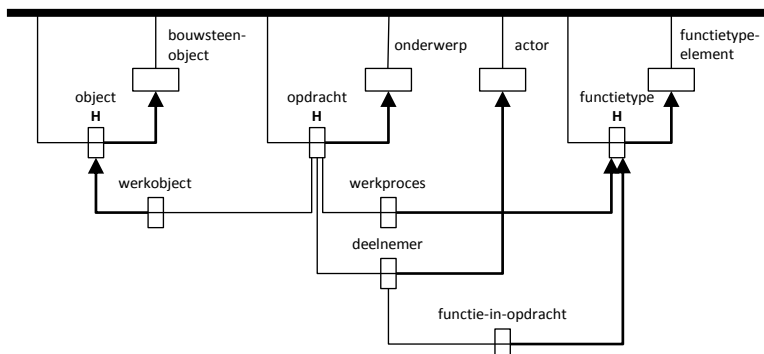
Volgens deze opzet zijn o.a. opdrachtgever en –nemer concrete waarden van de variabele onder de noemer van functietype (waarvoor in één moeite door een zgn homogene hiërarchie geldt; voor uitleg, zie paragraaf 1 van de eerdere notitie).

Per opdracht kan nu een willekeurig aantal actoren als deelnemer aan- c.q. toegewezen zijn. En vervolgens kan aan elke deelnemer kan binnen die opdracht een willekeurig aantal functies hebben om te vervullen.

Hierdoor komen eveneens aparte knooppunten voor projectleider en uitvoerder (en voor welke functionarissen verder maar relevant zijn) te vervallen. Door verwijzing naar desbetreffende functietypen zijn dat volgens de variabele opzet evenzovele functies van deelnemers.

Een andere veralgemenisering vergeleken met de eerdere notitie betreft product en object. Dat valt hier allemaal onder de noemer van object. Nota bene, voorts wordt toestand geacht eronder te vallen.

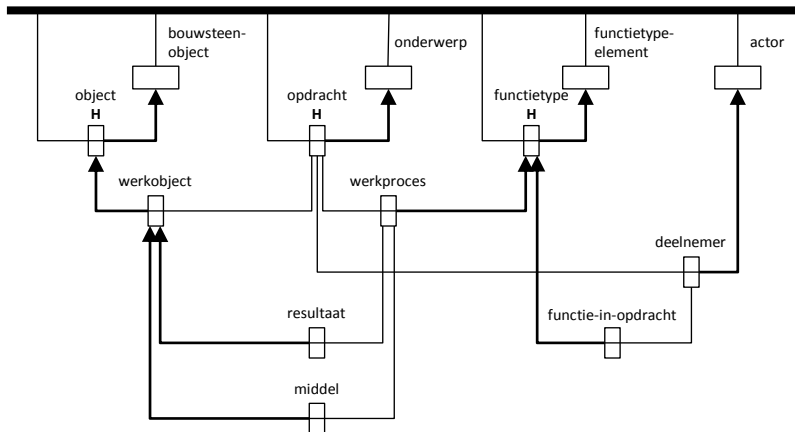
Een ander onderscheid krijgt juist nadruk, te weten proces. Ook daarvoor kan functietype als noemer dienen. Vergelijk onderstaand figuur 7 met figuur 5 in [Werk in uitvoering – 1](#).

figuur 7: objecten en processen voor werk in opdracht.

7. keten volgens middel en doel

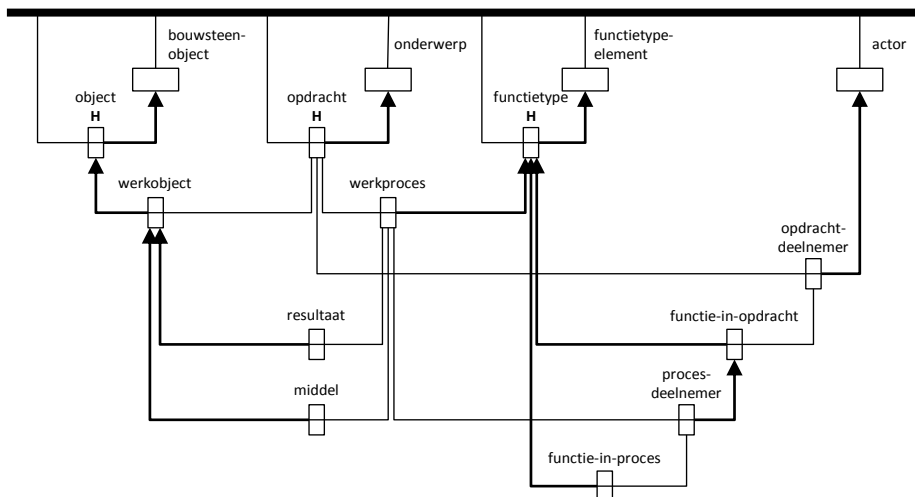
Een (werk)object kan gelden als het – beoogde – resultaat (lees ook: doel) van een (werk)proces, maar het kan ook een middel ervoor zijn. En een resultaat (output) van een eerder proces, kan (pas) een middel (input) vormen voor een volgend proces. Zie figuur 8 voor toevoegingen.

figuur 8: uiteindelijk telt resultaat.

8. wie doet wat in/voor een werkproces?

Door verbijzondering tot werkproces kan onderscheid worden gemaakt tussen opdrachtdeelnemer en procesdeelnemer. Laatstgenoemde, procesdeelnemer, is dan een verbijzondering van functie-in-opdracht. En als procesdeelnemer heeft iemand één of meer (nadere) functies (lees ook: taken). Deze toevoegingen zijn in figuur 9 opgenomen.

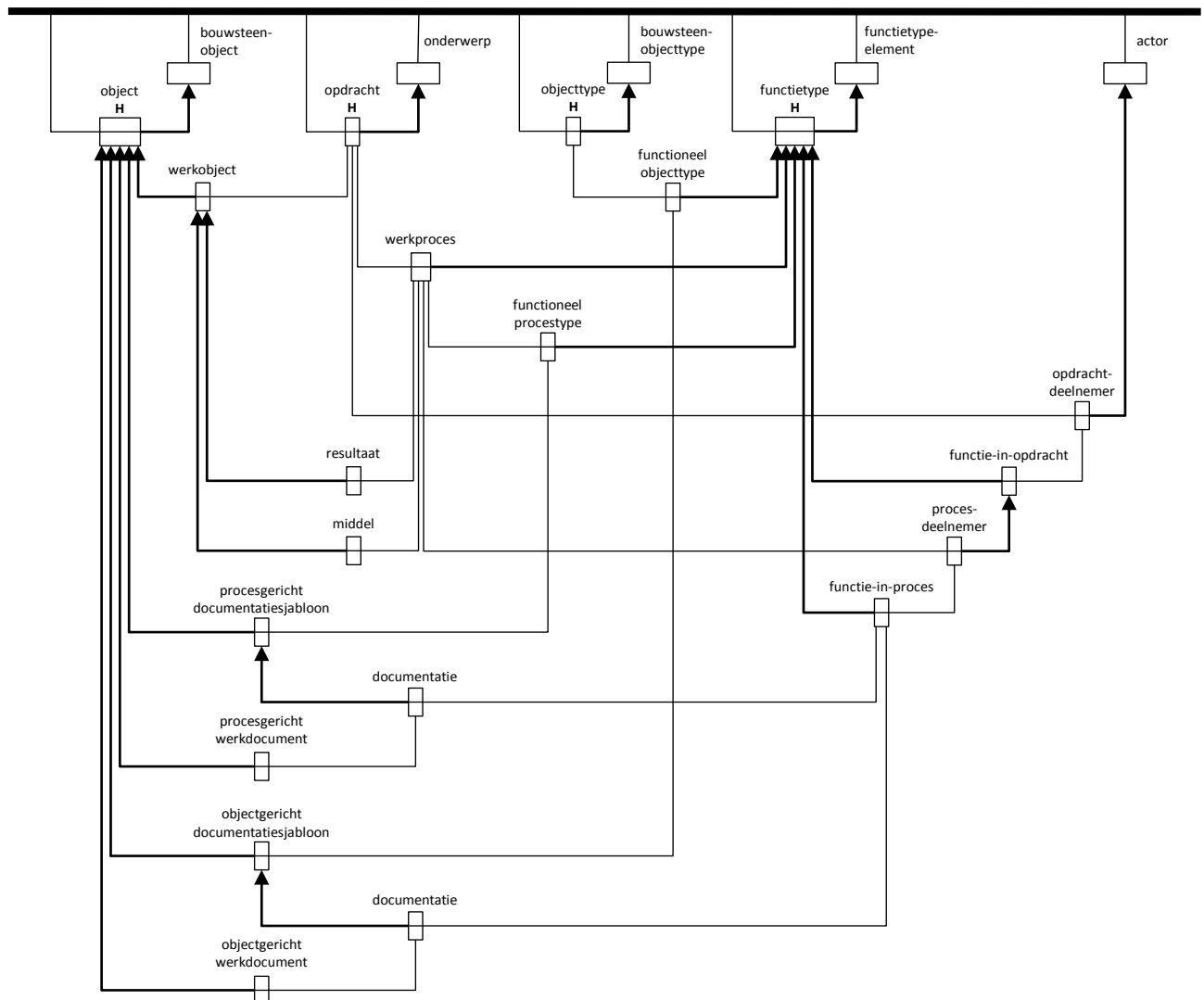

figuur 9: overall functies.

9. hoe zit het met rapportages?

Omdat de aanzet veranderde ten opzicht van de informatiemodellen in de eerdere notitie, moet ook de opzet voor rapportages worden aangepast. Die was daar specifiek voor projectleider gemaakt. Maar, bijgevolg ook weer veel algemener, een willekeurige functie-in-

proces kan het opstellen van documentatie omvatten. En zoals figuur 10 verder toont, een (werk)document is ook weer een ... object.

figuur 10: documentatie/ rapportages in soorten en maten.

Figuur 10 laat nog geen verband zien tussen object en objecttype. Dat vergt slechts een relatie tussen beide genoemde ‘knooppunten.’

Voor figuur 10 is verondersteld dat behoefte bestaat aan onderscheid van rapportages volgens werkproces resp. –object.

Merk op dat volgens figuur 10 alle documentatie op basis van een sjabloon opgesteld wordt. Voor, zeg maar, vrije documentatie moet daarom een grenswaarde beschikbaar zijn. Daarvoor geldt weliswaar (ook) een sjabloon, maar dat is ‘leeg.’

Het model volgens figuur 10 dekt tevens relevante wet- en regelgeving, besluiten, vergunningen enzovoort. Dat zijn objecten die voor een opdracht gelden als werkobjecten die als middelen dienen voor het (de) werkproces(sen) volgens diezelfde opdracht.

Oefening: Waar/hoe past (een) bestek?

10. ander oriëntatiepunt?

Wat in deze vervolgotitie tot dusver onveranderd bleef, is de hoofdoriëntatie volgens opdracht. De crux is samenwerking, gedragingencoördinatie e.d. Een solo-optreden is dan weer de grenswaarde; ook die variant past volgens de geschetste uitwerking van het opdracht perspectief.

Als alternatief voor hoofdoriëntatie komt voor werk in uitvoering zoiets als activiteit in aanmerking. Dat is een noemer waaronder dan ook proces, project, functie e.d. moeten vallen. Nòg een alternatief biedt object. Hoe dan ook zijn – verdere – verbijzonderingen, ontologisch gezien, volgens zijn (object) en worden (proces) onontbeerlijk. Zo beschouwd ligt een begin met opdracht aardig in het midden.

11. (her)gebruik van allerlei classificatieschema's

Wat bekend staat als de bouwsector kent van oudsher hiërarchische classificatieschema's voor diverse aspecten van bouwwerk in zowel object- als procesgericht opzicht. Ze passen volgens object- resp. functietype als het ware naast elkaar door per hiërarchie bovenaan een aanduiding van het schema in kwestie op te nemen. Eventuele overlappingsen, tegenstrijdigheden e.d. van verschillende classificatieschema's doen er praktisch niet toe, zolang steeds de concrete verwijzing naar een waarde in een bepaald schema nodig en voldoende is (voor verdere oriëntatie).